

De Bijbel kwam binnen

Op zondag 10 december kwamen we voor de laatste keer samen dit jaar. We lazen uit de brief van Paulus aan de Korintiërs. De brief gaat over coöperatief denken en handelen. We lieten ons persoonlijk raken door deze brief dat handelt over de Geest. Omdat de tekst niet zo gemakkelijk was kregen we enkele vragen ter ondersteuning. Voor welke gaven van de Geest is in jouw parochie of gemeenschap veel aandacht en voor welke minder? Welke gaven van de Geest heb jij zelf ontvangen, of zou jij graag ontvangen?

De Geest is heel erg zichtbaar wat we doen in de parochie. In de Vormselvoorbereiding 'Rise Up!', in de Derde Dag en de vieringen. We zetten iets in beweging. Er was iemand die spontaan kwam vertellen dat er bij haar iets 'schuurde'. Ze wil in de toekomst iets meer doen met haar geloof. Ik heb ooit klanktaal of tongentaal mogen ervaren op een retraite in een abdij. Geïnspireerd door de Geest begint iedereen in zijn eigen klanken te spreken of te zingen. Het is een vorm van vrij bidden. Het is voor niet gemakkelijk om de balans te vinden tussen de ideale voorbereiding en het durven vertrouwen op de Geest. Ik heb de gave van het woord, iemand kunnen invoelen en de gevoelens benoemen. De Geest is een gave maar ook een opgave. Samen kun je meer dan alleen. De Geest zou overal moeten werken en bij iedereen. Door ontmoetingen kan de Geest ook tot stand worden gebracht. Misschien is de Geest wel de vrouwelijke vorm van God? Als we zouden geloven dat er maar één lichaam en één Geest zou zijn dan zou er minder oorlog en conflicten zijn. We moeten ons laten horen als er dingen gebeuren die niet kunnen. We moeten proberen samen al onze talenten in te zetten. Hoe is het met de eenheid en de Geest in onze pastorale eenheid? Het is belangrijk dat er in groepen een goede geest is. Dat kan door de openheid te bewaren. In ons christelijk geloof is er wel veel openheid. Het geloof is een mooie gave. Iedereen heeft een bijzondere kracht, gave of eigenschap. In een organisatie zoals in een kliniek is dat belangrijk. De chirurg moet niet denken dat hij de belangrijkste is. Wat als er nooit gepoetst zou worden? Iedereen is dus in een organisatie belangrijk. We sloten onze bijeenkomst af met dit bijzondere lied:

**Geest van God, adem van leven
Geest van God, adem van vuur
Geest van God, troost en kracht
U heiligt ons!**

Volgend jaar beginnen we aan de drie laatste Bijbelverhalen. We moet dus op zoek naar een nieuw project. We kijken er al naar uit! (JB Gierle)